

1.číslo X. Ročníka

November 2012

GYMPLOVINY

Redakcia školského časopisu Gyploviny

Gymnázium J.B.Magina Beňovského 358/100 922 03 Vrbové

Milí čitatelia!

Chcela by som sa vám všetkým predstaviť ako nová šéfredaktorka časopisu Gymploviny. Volám sa Nina Záhumenská a momentálne navštevujem 2.A na našom Gymnáziu. Je to pre mňa dosť ťažké, napísať takýto úvodník, keďže šéfredaktorkou v časopise som po prvý raz. Budem sa snažiť, aby vás časopis zaujal a aby ste si pri jeho čítaní oddýchlili alebo sa niečo nové dozvedeli. V tomto čísle nájdete zaujímavé rozhovory s novými posilami učiteľského zboru- s Mgr. Monikou Regan a s Mgr. Patrikom Ondreičkom. Ďalej sme si pre vás pripravili článok napr. o streetballe, ktorý ako každoročne v septembri organizovala naša škola.

Veľmi by som sa chcela poďakovať všetkým, čo tento školský rok na časopise pracovali a dúfam, že pracovať budú aj naďalej.

Nina Záhumenská

Pedagogický dozor: Mgr.Tatiana Vavříková

Korektúra: Mgr. Iveta Reháková

Petra Filanová

Grafická úprava: Nina Záhumenská

Šéfredaktor: Nina Záhumenská

Externý konzultant: Petra Filanová

Redakčná rada: Daniela Peterková

Stanislava Michnová

Katarína Cigániková

Andrea Čavojská

Katarína Bachárová

Monika Jakábová

Michaela Mihóková

Lenka Drobná

Môj prvý školský deň

Matne si spomínam na svoj úplne prvý školský deň. Mala som čerstvých sedem rokov, na chrbte typickú aktovku a srdce plné strachu, no i očakávaní. Do triedy plnej neznámych ľudí som vstupovala s obavami, pevne sa držiac maminej ruky.

Odvtedy prešlo dlhých deväť rokov a scenár sa opakoval. Po naozaj úžasných prázdninách prišiel môj druhý prvý školský deň na novej škole. Veľa vecí sa zmenilo, tento dôležitý krok v mojom živote som už musela urobiť bez pomoci, no podstata mojich pocitov zostala rovnaká- strach a očakávanie. Po dvoch mesiacoch ničnerobenia som sa naozaj obávala, čo všetko škola prinesie. Či zvládnem učivo a všetky povinnosti, či sa mi bude dariť, či budem rozumieť lektorom a či som vôbec cez prázdniny nezabudla „spíkovať“ ☺. Druhá a pozitívnejšia časť mojich pocitov sa týkala všetkých mojich očakávaní- akých nových spolužiakov stretnem, akí učitelia ma budú učiť, čo všetko nové zažijem, naučím sa, jednoducho, čo všetko mi táto škola dá. S takýmto „miš-mašom“ myšlienok som nastupovala 3. septembra do školy, iróniou osudu, v môj narodeninový deň. No nakoniec som „dostala“ k narodeninám naozaj pekné „darčeky“ – skvelých spolužiakov, triednu učiteľku a neskôr i rozvrh a ostatných učiteľov. Všetko to hneď v prvý deň umocňovala príjemná rodinná atmosféra, ktorá ako vidím, doteraz vládne na mojej novej škole. Po peknom úvodnom programe, predstavení učiteľov a povzbudivých (samozrejme aj anglických) slovách, sme sa rozdelili do tried a spoločne sa zoznámili. Spočiatku mi veľmi chýbali moji starí spolužiaci, s ktorými sme boli naozaj úžasný kolektív, ale po krátkom čase som zistila, že i moji noví spolužiaci sú super ľudia. Aj keď ich všetkých ešte veľmi dobre nepoznám, čaká nás ešte dlhých 5 rokov.

Verím, že za ten čas vytvoríme kolektív, s ktorým sa nám bude nakoniec ťažko lúčiť. Čo sa týka učenia, po prvých pár voľnejších dňoch naozaj začalo ísť do tuhého. O angličtine, mojom najobľúbenejšom predmete, sa mi začalo aj snívať ☺. Kladie sa na nás viac povinností, učiva, celkovo vyššie nároky, ale predsa, sme už stredoškoláci. Vraví sa; „Čo nič nestojí, za nič nestojí.“ Preto verím, že keď o 5 rokov budeme opúšťať túto školu ako dospelí ľudia, budeme si môcť povedať, že to všetko – naša drina a námaha- stálo za to.

Monika Jakábová 1.BB

Streetball

Dňa 21.9.2012 sa v priestoroch hokejbalového ihriska uskutočnil 9. ročník streetballového turnaja. Na podujatí sa zúčastnilo niekoľko stredných škôl z okolia Vrbového, napríklad Gymnázium Pierra de Coubertina, Hotelová akadémia Ľ. Wintera z Piešťan a iné. Súťažilo sa v časovom rozmedzí 2x7 minút. Aj napriek chladnému ránu sa neskôr krásne vyčiasilo, takže boli hráči ešte viac pozitívne naladení. V zápasoch rozhodovali Mgr.Pavol Koiš a SOŠT Piešťany. Hráčov prišlo podporiť aj niekoľko fanúšikov, či už z nášho gymnázia, alebo iba náhodne okoloidúci. Príjemnú atmosféru dopĺňal aj Michal Verčík, ktorý sa podujal funkcie ako DJ. Najproduktívnejšiou hráčkou turnaja sa stala Bibiana Bartošová (Gymnázium Pierra de Coubertina) a z chlapcov Lukáš Vavro (Hotelová akadémia Ľ. Wintera)

Zoznam umiestnení:

Kategória SŠ dievčatá.

1. Gymnázium Pierra de Coubertina Piešťany „A“ (L. Brašková, B. Bartošová, N. Grňová)
2. Gymnázium Pierra de Coubertina Piešťany „B“ (D. Labudová, K. Gajdošechová, D. Krkošová)
3. Gymnázium J. Baltazára Magina Vrbové „A“ (N. Vadíková, P. Špendelová)

Kategória SŠ chlapci:

1. Hotelová akadémia Ľ. Wintera Piešťany (L. Vavro, M. Janek, M. Tvarozek, P. Bujko)
2. Gymnázium Pierra de Coubertina Piešťany (P. Danko, M. Kaššák, D. Hrudka)
- 3.SPŠE Piešťany (F. Šíma, D. Juriš, D. Triebel, L. Patrik)

Všetci pevne dúfame, že aj jubilejný 10 ročník bude v ešte hojnejšom počte, ako tento rok. Všetkým zúčastneným školám ďakujeme za účasť a gratulujeme umiestneným študentom.

Tohtoročný streetball podporili: Mesto Vrbové, František Tahotný, Rada rodičov pri Gymnáziu Vrbové.

Pripravila Andrea Čavojská,2.A

Moje mesto Trnava

Skúste si na chvíľku zatvoriť oči a odpútať sa od životne dôležitých rozhodnutí a problémov, ktoré drásajú vašu dušu. Áno, ja viem, že Onur a Šehrezáda sa znovu pohádali a verte mi moje opuchnuté oči a vreckovkami zaplnená kabelka svedčia o tom, že aj ja mám z toho už na mále. Na krátky okamih si predstavte vaše mesto snov. Vidíte to, čo ja? Ulice hemžiace sa ľuďmi vrážajúcimi do seba hlava-nehlava, ktorí sú samozrejme natoľko súcitní a zhovievaví, že keď popri nich prechádzate, neukradnú vám celú kabelku, ale nechajú vám z nej ušká, aby ste mali na čo spomínať. Vôkol plno odpadkov, prechody pre chodcov, kde na vás z áut pokrikujú milé slová švární mládenci a devy s pleťou sťa alabaster a obchody s predavačkami usmievajúcimi sa na vás úsmevom príjemným asi ako vražda a osýpky. Vy ste mysleli na New York? Ale kdeže! Ja mám na mysli našu krásnu Trnavu! Úprimne som šokovaná, priam až pobúrená, že naša mládež odchádza do zahraničia, keď tu máme všetko, po čom len srdce píská. Neveríte? Tu je teda zopár dôvodov, prečo by ste mali zostať práve v Trnave.

1. Trnavčania = pospolitosť to veľmi prajná. Ak sa vám náhodou začne dariť vôbec sa nemusíte obávať toho, že by vám mohli váš neočakávaný úspech začali ľudia závidieť. Iba sa môžete dopočuť, že teta Margita Besná z druhého konca mesta o vás povedala, že ste svoje ťažko zarobené peniaze nadobudli predajom drog a že za šaty značky Dolce Gabana, ktoré máte na sebe ste nedali ani cent, ale ste si ich vzali zo suda spred vášho činžiaka, odkiaľ si zvyknete z času na čas uchmatnúť aj niečo chrumkavé pod zub. Že vy neviete o koho sa jedná? Ale prosím vás veľký brat vás všade vidí! Ale závišť to teda určite nie je. A navyše je to aj hrdá katolíčka. No ešte že nám to povedala, lebo inak len tak medzi nami výzorom sa dosť nápadne podobá na babu Jagu z rozprávky Mrázik.

2. Toto ste asi ešte netušili, ale zrejme prišiel čas odhaliť vám toto dlho skrývané tajomstvo. V Trnave totiž žije množstvo celebrit. A to nie len tak hocijakých. Pri týchto by aj samotná Miška Pašteková zozelenela závišťou. A môžete ich stretnúť kdekoľvek. Na prechádzke, na námestí, alebo pri príchode domov z práce. Sú to potulní herci, ktorí majú herectvo priam v krvi. Ich talent je očividný, ich tempo je vražedné, ich revírom je celé mesto, ich konkurencia je obrovská. Sú to oni! Bezdomovci! Ale nebojte sa, oni sa na nich len tak hrajú takže tých vašich 45 centov, ktoré ste práve vyťahovali z vrečka pokojne vráťte späť. V skutočnosti majú možno viac peňazí než vy, aj keď tvrdia, že nemajú ani na mlieko. Ale v tomto ohľade naozaj neklamú. Na čo by im bolo mlieko, keď v sebe majú najmenej liter kvalitného krabicového vína určeného pre vyberavé jazýčky?

3. Ak má niekto problém s dýchaním, lekári mu odporúčajú pobyt v Tatrách, aby sa nadýchal čerstvého vzduchu. Lenže lož má krátke nohy a ja očakávam, že po tomto mojom drobnom príspevku sa všeličo zmení. Kam by ste chodili? Príďte do Trnavy a nadýchnite sa. Už to cítim. Vzduch presýtený cigaretovým dymom a tá nezameniteľná, a s ničím neporovnateľná vôňa Trnávky. No nie je to priam rajská hudba pre vaše pľúca? A ak by ste šli do Tatier na prechádzkach po okolí by ste mali až príliš veľký pokoj. Unikla by vám tak podstata života, čo sa vám v Trnave rozhodne stať nemôže. Výber je tu naozaj pestrý. Len si povedzte, čo chcete počuť. Mladí vám poradia, aké sú najlepšie drogy a čo robiť, ak ich zmiešate s alkoholom, kto, kedy, s kým a prečo vracal a kto mu pri tom držal vlasy. To je tak dojemné, že sa mi tisnú slzy dojatia a spolu s Hviezdoslavom si musím len povzdychnúť. A ak sa v noci prebudíte na hurónsky smiech, zvuk hudobných nástrojov a dupot konských kopýt nič sa nebojte, neprišla tretia svetová. To bol len v Trnave futbal.

O metlách

Ponuka našich obchodov ,mám na mysli tie, ktoré ponúkajú širokú škálu výberu čistiacich prostriedkov a pomôcok do domácnosti ,je naozaj pestrá. Máme možnosť si vybrať medzi klasickou metlou, zmetákom, či rôznymi druhmi mopov. A to od tých klasických až po také, pri ktorých si gazdinka v domácnosti nemusí namočiť ruky do vedra a poškodiť svoju francúzsku manikúru. Spoľahlivo zotrie každú špinku, šmuhu ,skrátka je to dobrý a neodmysliteľný pomocník. Jedno staré príslovie hovorí, že nová metla dobre metie. No dovoľm si trochu polemizovať na túto tému. Čo tak najstaršia metla ľudstva – alkohol? Zametá od nepamäti s človekom a ako sa jej darí! Či? Len si to priznajme ,ako prosperujú pohostinstvá, ako stúpa počet návštevností rôznych podnikov a diskoték. Dokonca si dovoľm tvrdiť, že veková hranica týchto milých návštevníkov sa z roka na rok znižuje. Ved' len uznajte, koľko takých šarvancov v pätnástich rokoch už má skúsenosti s alkoholom? Ak máte okno do ulice, skúste sa len tak pozrieť von z okna. Ak samozrejme trpíte nespavosťou, alebo vás náhodou zobudí čudný spev – nie vtáčí, okolo štvrtej hodiny nad ránom a čo tam uvidia vaše ospalé, kruhmi podfarbené oči? Aha šarmantné slečny pätnástky s vlasmi padajúcimi do tváre, ako sa snažia s gráciou kráčať chodníkom, ktorý im je zjavne priúzký. Z ich úst počuť najnovší hit od Rihanny, ale zrejme majú problém s artikuláciou. Keď svoj pohľad upierate trochu ďalej k zastávke, tam sa kľbčí partia mladých chlapcov. A ako do seba kameňmi milo hádžu, sem- tam sa jednému podarí kopnúť spolubojovníka do nohy. A ten ďalší sa statočne borí s tabuľou MHD, no sily mu zrejme nestačia, tak mu kolega ochotne príbehne na pomoc. Ved' priateľa v núdzi poznáš a dobré mravy sa

predsa nezataja. No nie? Takže milý pozorovateľ, tu sentiment nie je na mieste, zatlač slzičku dojatia, aj keď chápem, nie je to vôbec ľahké. Ach tá naša mládež! Alebo sa pozrime na rodinku, v ktorej táto stará metla tiež dobre slúži. Taký hrdý tatko, hlava rodiny, ktorý už má rokmi praxe vydláždené chodníčky do krčiem. Tu sa pripojí k priateľom podobnej krvnej skupiny a často tu pobudne do rána a z jeho celomesačnej výplaty sa mu stenčí europeňazienka. Čudujete sa? Ved' dobrá spoločnosť dokáže divy. Že doma sú tri hladné deti a žena? Ved' čo by chceli? Doba je zlá, nech sa každý postará ako vie. On je predsa hlava rodiny a hroziaci rozvod hádam nejako prežije. No nemá pravdu? Ak si zapnete televízor, teda ak ste už prešli na satelitné vysielanie, čo tam uvidíte? V obci Nižné Lužné syn pod vplyvom najstaršej metly pichol nožom svojho otca. No a? Mladíkovi sa len ruka pošmykla podotýkam - omylom. Jeho motorika a zrak trochu ochabli, nakoľko tej pálenky bolo o čosi viac. A tak sa, milí priatelia nečudujme, jeho tatko nemal mať zas tie trápne reči. Chlapec je mladý, treba si užiť , ved' má na to právo. Dalo by sa takto pokračovať ďalej a ďalej, ako v nekonečnom príbehu. Ale myslím, že všetkého veľa škodí. Teda na záver len jeden odkaz :, Milý autor príslovia o metlách: mylil si sa!“

**Oba postrehy pripravila
Michaela Mihóková**

Dávid Králik: Príbeh jedného „loosera“

Už na základke ma triedna zhodnotila ako debila, ktorý je predurčený na kariéru murára a to sa so mnou tiahlo až do deviatky. Bol som...Ako to vraví moja dcéra? „Looser?“... Lenže, prešlo pár rokov a je zo mňa celkom iný človek. Ľudia si ma vážia, volajú ma na konferencie, píšem do rôznych odborných i laických časopisov, robím speakera, prednášam, hodnotím projekty, s priateľmi zakladám vlastnú školu, rozbieham s jedným bláznom iniciatívu ini-alternatíva k rutine (www.ini.sk) a dokonca mi čochvíľa vyjde rozprávková knižka. Predstavte si tú absurditu. Triedny hlupák a „outsider“ sa stane uznávaným, váženým a úspešným človekom. Svet je celý naruby!

„Ako je to možné?“ spýtal by sa jeden. Nuž, stalo sa to celkom náhodou a neplánovane. Vo svojom voľnom čase som organizoval rozličné športové a kultúrne podujatia, realizoval som s deckami všakovaké akcie a výlety, hľadal cesty, ako decká zaujať netradičnými prejavmi počas vyučovania i mimo neho. Všetky tie vyššie spomínané aktivity rozvíjali moje **komunikačné a prezentačné schopnosti**, tiež ma nútili **efektívne pracovať s ľuďmi** a **organizovať ich prácu**, aby sme všetko stihli (čo sa nám prirodzene nie vždy podarilo :), oprášil som svoju detskú fantáziu a prezliekol ju do odevu s názvom **kreativita**, no a napokon to hlavné, naučil som sa **motivovať seba i druhých**, aby sme ako **tím**, v konečnom dôsledku podali nadľudské výkony. A dnes som tím, kým som ;)

Prečo vám toto všetko rozprávam(píšem)? Lebo práve tie zručnosti, ktoré som ja získal v bežnom živote, máte vy možnosť nadobudnúť v rámci národného projektu KomPrax – Kompetencie pre prax (www.komprax.sk). Pravdepodobne tajne dúfam, že vás môj príbeh bude inšpirovať...Držím vám všetkým palce... (Sem si dopíšte svoj vlastný príbeh)...

adios

Mgr. Dávid Králik

Autor v minulosti viedol kampaň „Uznanie“ v rámci národného projektu KomPrax – kompetencie pre prax, momentálne pracuje na vytvorení siete kvalitnejších stredných škôl.

A práve Iuventa je miesto, kde ťa podporia!

„Podporujeme mladých ľudí, aby poznali, vedeli a mohli využívať príležitosti pre kvalitnejší život.“

Misia IUVENTY

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže je štátna inštitúcia priamo riadená Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR. Svojmu modernému smerovaniu vďaka v mnohom Európskej únii. Venuje sa predovšetkým práci s mládežou mimo školského a rodinného prostredia a snaží sa o výchovu aktívnej mládeže, ktorá bude raz schopná uplatniť sa v budúcom živote. Svojimi programami dáva množstvo rôznych príležitostí pre mládež talentovanú, cestovania chtivú alebo štúdiá žiaducu. Jednoducho povedané: IUVENTA sa zaujíma o to, čo mladí ľudia potrebujú a následne pracuje na tom, aby vedeli o možnostiach ako to dosiahnuť. Cieľovou skupinou IUVENTY sú mladí ľudia vo veku od 13 do 30 rokov

IUVENTA je jedinou štátnou inštitúciou v našej krajine, ktorá sa venuje práci s mládežou. Samozrejme spolupracuje s centrami voľného času a mimovládnyimi organizáciami a oslovuje v niektorých programoch a projektoch priamo aj školy. Do povedomia študentov sme by chceli dostať tri hlavné projekty, ktoré zastrešujeme a do ktorých sa môžu zapojiť aj Vaši študenti.

Aktuálny projekt IUVENTY – KomPrax (Kompetencie pre prax) sa snaží zlepšiť kompetencie mladých ľudí, ktoré nenadobudnú počas školskej dochádzky. Mladí ľudia priamo tvoria a organizujú malé projekty, v ktorých si precvičia svoje schopnosti, mnoho sa naučia a robia niečo prospešné pre svoje okolie. Tým sa môžu výrazne posunúť ďalej aj pri hľadaní si zamestnania a vôbec pri uplatnení sa na trhu práce. Všetky bližšie informácie nájdete na www.komprax.sk alebo na interaktívnej FB stránke: <http://www.facebook.com/komprax>.

Asi „najeurópskejší“ zo všetkých programov či akcií je práve Mládež v akcii. Bol zriadený Európskou komisiou, Európskym parlamentom a členskými štátmi Európskej únie a je určený mládeži od 13 – 30 rokov, predovšetkým však mladým ľuďom vo veku od 15 do 28 rokov a zameriava sa na podporu aktívneho občianstva mladých ľudí, povzbudenie tolerancie medzi mladými ľuďmi, podporenie vzájomného porozumenia mladých ľudí atď. Na stránke www.mladezvakcii.sk si nájdete všetky informácie o tomto projekte a v prípade záujmu Vám veľmi radi poradíme aj na FB stránke <http://www.facebook.com/mladezvakcii>.

Posledný projekt, ktorý spomenieme v tomto úvodnom článku o našej inštitúcii je Eurodesk - európska informačná sieť, ktorá poskytuje nielen informácie, ale aj rady pre mladých ľudí a tých, ktorí sa mladým venujú. Eurodesk poskytuje informácie o možnostiach získania finančných prostriedkov na vzdelávacie, voľno časové aktivity či stáže. Informuje o aktuálnych výzvach, súťažiach, návodoch ako sa

k týmto aktivitám dostanete. A ako sa dostanete k Eurodesku? Všetky informácie sú poskytované bezplatne, na základe telefonickkej, písomnej alebo elektronickej žiadosti. Niektoré z informácií môžete nájsť priamo na www.eurodesk.sk alebo na www.eurodesk.eu.

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže skrýva v sebe obrovský potenciál. Potenciál organizácie, ktorá je tu predovšetkým pre mladých ľudí a tých, ktorí s nimi pracujú. V maximálnej možnej miere pracuje na tom, aby mládež poznala svoje možnosti a efektívne ich vedela využiť. Zastrešuje projekty, programy, pomáha mladým cestovať za poznáním, získavať zručnosti potrebné pre prax a teda aj ich neskoré uplatnenie na trhu práce a nevynecháva ani skupinu talentovaných ľudí.

Mgr. Monika Regan

RR: Kde ste sa narodili?

MR: Narodila som sa v Piešťanoch.

RR: Aké ste znamenie?

MR: Rak.

RR: Máte muža, deti?

MR: Áno, mám manžela a máme jednoročné dievčatko.

RR: Kedy a prečo ste sa rozhodli ísť do Anglicka?

MR: Bolo to v roku 1996. Na Slovensku som si urobila maturitu a potom som išla na vysokú školu hotelového manažmentu. Chcela som sa zlepšiť v anglickom jazyku, tak som sa rozhodla že pôjdem na 6 mesiacov do Anglicka.

RR: Nakoniec ste tam však zostali 17 rokov. Prečo?

MR: Našla som si tam správnych priateľov a rozhodla som sa študovať a neskôr usadiť v Anglicku.

RR: Kde v Anglicku ste žili?

MR: Prvé dva roky som žila v Londýne, potom som sa presťahovala na juh, žila som v prímorskom meste Bournemouth.

RR: Vracali ste sa aj na Slovensko?

MR: Áno, asi tak 2-3 krát ročne.

RR: Ak porovnáte školstvo, život, ľudí tu a tam, líšia sa veľmi?

MR: Áno. Školstvo sa naozaj líši, keďže moja práca v Anglicku zahŕňala aj chodenie do škôl, musím povedať, že školstvo v Anglicku je oveľa lepšie financované. Čo sa týka ľudí a štýlu ich života, na Slovensku je to viac tradičné-ľudia sú viac rodinne založení, chodia viac von a viac športujú. Naopak v Anglicku je národný šport nakupovanie. (smiech) Samozrejme, sú aj výnimky, no na Slovensku je určite zdravší životný štýl.

RR: Kedy a prečo ste sa vrátili naspäť?

MR: Potrebovali sme zmenu a chceli sme aby dcéra vyrastala v okruhu rodiny na Slovensku. Prišli sme v júli tohto roku a stále ma Anglicko trochu tiahne naspäť, ale postupne si zvykám.

RR: Teraz, po vašom príchode, vidíte nejaké zmeny?

MR: Určite áno, veľmi veľa sa toho zmenilo. Hlavne ekonomika a celkové možnosti.

RR: Ktoré predmety v škole ste mali rada/ktoré nie?

MR: Obľubovala som jazyky, dejepis a zemepis a nemala som rada matematiku a fyziku.

RR: Ktorú farbu máte radi?

MR: Modrú.

RR: Aký ste mali v detstve vzor, prípadne aký máte doteraz?

MR: Vzor mám stále ten istý, a je ním moja mama.

RR: Čím ste chceli byť v detstve?

MR: Chcela som byť fyzioterapeutkou, ale nakoniec som sa ňou nestala, pretože rodičia mali iné plány (smiech).

RR: Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo?

MR: Vysmázaný syr.

RR: Akú hudbu počúvate?

MR: Počúvam všetko, len nie soul.

RR: Aký darček vo vašom živote bol pre Vás najkrajší?

MR: Moja dcéra.

RR: Aké knihy rada čítate?

MR: Najradšej mám detektívky.

RR: Aké je vaše obľúbené ročné obdobie?

MR: Mám rada jar, pretože vtedy všetko rozkvitá a prebúdza sa.

RR: Čo robíte vo voľnom čase?

MR: Vychovávam dieťa (smiech). No ak mám nejaký voľný čas, rada si zaplávam a tiež mám rada cestovanie.

RR: Prečo ste si vybrali práve toto gymnázium?

MR: Páči sa mi, že to je menšia škola a keďže sa tu otváralo bilingválne gymnázium, môžem tu uplatniť moje jazykové skúsenosti zo zahraničia.

RR: Ste spokojná so svojou triedou?

MR: Áno, páči sa mi, že decká sú individuálne. Máme tam pár dobrých charakterov a dúfam, že budú dobrý kolektív.

RR: Čím Vás žiaci vedia najviac potešiť/nahnevať?

MR: Najviac ma žiaci potešia, keď si pamätajú učivo a nepáči sa mi, keď vyrušujú.

Ďakujeme za rozhovor! ☺ **Pripravila Monika Jakábová,1.BB**

Rozhovor s Mgr. Patrikom Ondreičkom

Nášho nového učiteľa, **Patrika Ondreičku**, sme sa spýtali pár otázok. Otázky boli nasledovné: **Ako sa vám páči na našej škole? Prečo ste si vybrali práve naše gymnázium? Zmenilo sa tu niečo za obdobie, počas ktorého ste študovali na vysokej škole? Poslúchajú vás študenti? Čo hovoríte na kolegov? Zmenili svoj postoj k vám, keď ste teraz ich kolega a nie študent? Čo vás bavilo ako študenta na našej škole? Povedzte nám nejaké zážitky zo strednej...**

A takto pre Gymploviny odpovedal: Zatiaľ som na škole spokojný so študentmi. S kolegami si rozumiem a som s nimi spokojný. Teraz máme k sebe trošku bližšie. Keď som chodil na toto gymnázium, páčilo sa mi, že je tu rodinná atmosféra. Zmenilo sa tu to, že teraz tu je bilingválne gymnázium, žiaci majú lepšie možnosti na štúdium, neučia tu tí istí a samozrejme sú tu noví žiaci. Sú tu väčšie možnosti na zábavu, hranie ping-pongu sa nezmenilo. "Moji študenti" (I.A, II.A, I.BB) ma zatiaľ poslúchajú. Mňa bavili predmety ako je matematika a informatika, ale samozrejme, nedá sa vedieť všetko. Učitelia boli prísny, no dalo sa naučiť a ich prísnosť mi dosť pomohla i v štúdiu na vysokej. Nebavila ma veľmi telesná, spomínam, ako sme museli behávať po zaťaženej ploche okolo ihriska a kostola, ale len chlapci. Moje obľúbené športy sú hokej, volejball, čiže dynamické športy. Basketbal mi šiel obzvlášť na jednej hodine telesnej, keď som dal kôš z hociakého miesta, no žiaľ, že to bolo len raz v živote. Spomínam si na jednu vtipnú príhodu- na "atentát na spolužiaka" o nič vlastne nešlo, ja som sa do toho nezapájal, šlo o to, že spolužiaci dali jednému chalanovi lieky do malinovky a jemu

sa potom točila hlava, niektorých za to vylúčili. Hoci sa to niekomu môže zdať ako sranda, ono to v skutočnosti sranda nie je tak, lebo následky mohli byť i vážne. Skoré ranné vstávanie mi nevadí, i tak bývam hore veľmi skoro, cca vstávam o 6:30. Chodil som na Trnavskú univerzitu - pedagogika, informatika. V škole mám teraz asi tri hodiny denne, som s tým spokojný ☺

Pripravila Katarína Bachárová, 2.A

Utužovanie česko-slovenských vzťahov

14.- 16. 6.2012 brány nášho gymnázia privítali delegáciu z českého gymnázia Vítkov. Na začiatok si prezreli našu školu, a zhodnotili, že je rovnako malá ako tá ich. Po privítaní riaditeľa gymnázia boli českí priatelia ubytovaní na internáte SOŠ. Po ubytovaní nasledovala krátka prechádzka naším mestom, navštívili sme historické pamiatky, či už šikmú vežu alebo synagógu, ale takisto sme sa prešli na Čerenec, kde sme si aspoň na chvíľu oddýchli. Po prehliadke mesta sme sa autobusom odviezli na Bradlo, kde sme Vítkovčanom priblížili osud významného Slováka Milana Rastislava Štefánika, ktorý má na Bradle svoju mohylu. Po prehliadke mohyly sme nasadli na autobus a odviezli sme sa do Agropenziónu Adam na Podkylave, kde už bola pre nás prichystaná bohatá večera- jedným z lákadiel bol napr. teľací guláš, ktorý viacerí z prítomných ocenili ako výborný. Po večeri sa naplno rozprúdila debata. Profesori preberali napríklad rozdiely medzi našimi školami, my žiaci sme takisto preberali témy, ktoré nás trápili. Dobrým príkladom je v tomto prípade recitácia českej hymny, ktorú mnoho z našich žiakov nepozná. Čechov zaujímala zase tá naša, slovenská. Tiež sme sa dostali do víru búrlivej diskusie o tom, ktoré mesto má viac pamiatok, či zaujímavostí, ktoré môže návštevníkom ponúknuť. Debata nemala jasného víťaza a preto dúfame, že sa ešte stretneme, aby sme túto otázku uzavreli. Po príjemných dvoch hodinách debatovania a zvedavých otázok nastal čas vrátiť sa naspäť do Vrbového, aby sme sa mohli pripraviť na druhý deň ďalších zážitkov. Hostia tiež prejavili veľký záujem o naše mesto a vyjadrili nádej, že by tu snáď mohli zostať ešte o čosi dlhšie. Ale nielen naše mesto bolo to, čo hostí zaujímalo- náš jazyk bol tiež často frekventovanou témou počas rozhovorov. My, Slováci, sme sa zaujímali o slovíčka v českom jazyku, ktoré Slovákovi nič nehovoria a Čechov zaujalo

najmä slovo „řava“, ktorému vôbec nerozumeli, ale ho ani takmer nevedeli vysloviť. Na druhý deň sa obe školy stretli v priateľských súbojoch vo volejbale, basketbale či florbale. Tímy nevedia len snaha zvíťaziť, ale najmä snaha ukázať súperovi, čo v nich je. Po zápasoch sa Vítkovčania odobrali do Piešťan na prehliadku mesta- navštívili okrem iného Kursalón, Kúpeľný ostrov či Balneologické múzeum a dozvedeli sa tak viac o minulosti nášho regiónu. Po prehliadke dostali možnosť rozchodu a každý tak neskôr objavoval ďalšie krásy Piešťan sám. Na tretí deň nastal čas odchodu. Naposledy sa naši českí priatelia zastavili na pôde gymnázia na raňajky a potom nastúpili do autobusu, aby sa po ceste stihli zastaviť aj na krátku prehliadku Trenčína. Pevne veríme, že takáto česko-slovenská spolupráca sa bude postupne ďalej a ďalej rozvíjať. Keď sme my v rámci výletu minulý rok navštívili mesto Vítkov, vyjadrili sme nádej, že sa spolupráca rozvinie. Tak ako sa nám páčilo u našich západných susedov, tak sa aj im páčilo u nás. Špeciálne sa im páčila prehliadka Piešťan a bohatý program, ktorý sme prichystali. Preto dúfame, že sa o rok opäť stretneme. **Pripravila Petra Filanová**

KOČAP

Dňa 15.6. 2012 o 21:00 sme sa všetci žiaci 3. ročníka stretli na parkovisku pred školou, kde na nás čakal autobus, ktorý nás odviezol na náš KOČAP, čiže kurz ochrany človeka a prírody do Talianskeho letoviska Lignano. Na výlet s nami ako dozor išli naša triedna: pani profesorka Vavříková a profesor matematiky a telesnej výchovy Peter Janok a taktiež naša zdravotníčka Majka a jej priateľ Juraj. Majku už väčšina našej triedy poznala z lyžiarskeho výcviku, ktorý bol v prvom ročníku. Autobus bol doplnený dôchodcami a mladou rodinou s malou dcérou Nelkou, ktorá celú cestu v autobuse vydržala bravúrne a neskôr sme si ju celá naša trieda obľúbili. Cesta tam bola veľmi veselá a tešili sme sa, ako si po príchode do letoviska pôjdeme zaplávať do mora, poprechádzame sa po meste pôjdeme na nákupy alebo na slávnu taliansku zmrzlinu, pizzu alebo nejaké tie cestoviny. Do Lignana sme prišli okolo 6:00. Šoféri nás vysadili pred našou vilou s názvom Claudia, ktorá sa stala na nasledujúcich pár dní našim druhým domovom. Keďže rezerváciu sme mali až o 12:00 išli sme sa spolu z našim sprievodcom poprechádzať po pešej zóne, ktorá bola od našej vily vzdialená asi 200 metrov. Sprievodca nám ako prvé ukázal ako sa dostaneme k moru vysvetlil nám

kedy sa môžeme chodiť kúpať, koľko stoja lehátka a iné veci, ako ďalšie nám ukázal pešiu zónu kde bolo nespočetné množstvo obchodov či už luxusných alebo nie, reštaurácii, café barov detských herní a diskoték. Upozornil nás, že v Taliansku si potrpia na dodržiavanie siesty, pretože vedú bujarý nočný život. Keď nám všetko potrebné ukázal, vrátili sme sa späť k našej vile, kde sme sa rozdelili na skupinku, ktorá chce čakať pri vile až sa nám uvoľnia izby a na druhú ktorá išla do café baru na rannú kávu, ktorú sme potrebovali, kvôli nedostatku spánku v autobuse. Okolo 12:00 sme sa vrátili, aby sme prevzali naše izby a vybalili sa aspoň čiastočne, pretože asi každý z nás mal v úmysle ísť najskôr do mora, lebo už o 9:00 bolo približne 30°C. Tak sme sa všetci obliekli do plaviek, zobrali sme si karimatky uteráky opaľovacie krémy, predsa len slnko v Taliansku je o niečo prudkejšie ako tu na Slovensku a nikto nechcel hneď v prvý deň výletu vyzerieť ako rajčina, a išli sme sa trošku schladiť do mora. Takto prebiehal asi každý deň najskôr raňajky, ktoré nám pripravili naše kuchárky, ktoré našťastie vedeli po slovensky, pretože boli z Vrbového, potom sme chvíľku počkali a potom sme išli na pláž opaľovať sa a zaplávať si. Každý večer sme chodili po miestnych obchodoch, keďže poobede bolo všetko zavreté kvôli fieste. V obchodoch sme si kupovali rôzne suveníry pre rodinu,

oblečenie a iné veci, ktoré sa nám páčili. Niekedy sme okolo 22:00 chodili na druhú neskorú večeru. Niektorí chodili pri západe slnka hrať futbal na pláž, niektorý si zasa privstali, aby si išli ráno o 6:00 zabehať, alebo nazbierať mušle, ktoré more takto skoro ráno vyvrhovalo najkrajšie. Po celý čas nášho pobytu nám prialo nádherné počasie ešte okolo 21:00 bolo vonku približne 30°C. More bolo taktiež teplé a dobre ohriate od slniečka. Na pláži sme hrali rôzne loptové hry alebo sme si v mori hádzali lietajúci tanier, čo v posledné dni nášho pobytu bolo ťažké, pretože dosť fúkalo a tanier teda letel úplne iným smerom ako sme my chceli. V sobotu 23.6., v deň odchodu, sa polovica z nás, ktorej ešte ostali peniaze, pretože všetko neminuli na suveníroch alebo iných veciach, rozhodla ísť do Aquasplashu. Bol to aquapark s množstvom atrakcií ako napríklad tobogány vysoké aj nízke, uzavreté alebo otvorené, rôzne vodné preliezačky, alebo bazén, v ktorom sa každé 2 hodiny vírila voda a všetci sme sa cítili ako v mori keď sú vlny. Bolo tam fantasticky a všetci čo sme tam boli sme sa vybláznili a vyplávali do sýtosti. Podvečer pre nás prišiel autobus aj s našimi spolužiakmi a vyrazili sme späť na Slovensko. Cesta domov nám ubehla rýchlejšie, pretože sme všetci boli unavení a keďže sme toho ani za ostatné dni veľa nenaspali každý z nás skoro celú cestu

domov prespal a do Vrbového sme prišli okolo 3:00. Autobus nás vysadil na parkovisku, kde nás aj vyzdvihol, tu už nás čakali rodičia, aby nám pomohli s našimi ťažkými taškami. Z tohto výletu sme si odniesli veľa fotiek, suvenírov a hlavne veľa spomienok.

S. Michnová, D. Peterková, K. Cigániková 4. A

